

Poc temps, molts llibres

Els lectors empedreïts sabem que un dels senyals de la nostra mania és que, a més de llegir molt, ens agrada parlar-ne. Busquem connexions entre novel·les, autors, èpoques; llegim els clàssics, però també l'autor obscur. Hi ha, encara, una mena de lector que porta el vici més enllà i, a més de parlar del que llegeix, reflexiona sobre la manera de fer-ho. Penso en *Si una nit d'hivern un viatger*, d'**Italo Calvino**, quan el narrador ens dona instruccions per començar a llegir el seu llibre: Relaxa't. Concentra't. Tanca la porta. Posa't còmode. ¿Has de pixar abans?

Màrius Serra és d'aquesta estirp de lectors i al seu darrer llibre, *D'on trec el temps?* (Empúries), predica amb l'exemple. Venint d'ell, esclar, la cosa té trampa: en aparença ens dona consells per aprofitar el temps, però en realitat li va bé per convertir la teoria en exemples pràctics que inclouen contes, poemes, articles... El temps de **Màrius Serra** passa amb unes lleis

Joe Queenan llegeix
uns 25 títols al mateix
temps, cadascun
amb el seu ritme

pròpies i sovint es confonen la vida i l'escriptura. Té sentit, doncs, que ens expliqui com s'ho fa per llegir tant. Hi ha un capítol que és un elogi de la lectura ràpida: si aprens a llegir més de pressa i sense posar en perill la comprensió, diu, llegiràs més llibres.

L'entusiasme voraç de **Serra** m'ha fet pensar en el crític **Joe Queenan**, que també escriu sovint sobre les formes de la lectura, el com i el quan. Al seu llibre *One for the books* (2012) ens explica els seus prejudicis i manies: no llegeix mai, per exemple, novel·les en què el protagonista vagi a una universitat privada. A més, el seu mètode consisteix a llegir uns 25 títols al mateix temps, cadascun amb el seu ritme. Pot alternar una novel·la de **Simenon** amb un assaig sobre **Courbet** o la relectura d'un **Joyce**. La coincidència arbitrària crea vincles. Hi ha novel·les que li duren dos dies, però va trigar 30 anys a acabar *Middlemarch*, de **George Eliot**. Cada títol té el seu temps. Hi ha, em sembla, un sentiment que uneix **Serra** i **Queenan**: un respecte tan profund per la literatura que no es permeten sacralitzar l'acte de llegir. ≡